



Jaren van de olifant Willy Linthout

Vlaamse stripauteur tekent met kwetsbare grafische roman het verdriet om zijn overleden zoon van zich af.

Ingrediënten:

schuldgevoel, zelfdoding, eenzaamheid, symboliek, surrealisme, familieverhoudingen



Uitgever: Meulenhoff | Manteau
Jaar: 2009
Aantal bladzijden: 181

Wanneer zijn zoon van het dak van het flatgebouw springt, stort Karels leven volledig in. In acht hoofdstukken komen de verschillende stadia van verlies voorbij. Ontkenning, schuldgevoel, woede en vooral eenzaamheid. Zijn vrouw begrijpt hem niet, en zijn dominante baas wil eigenlijk dat hij gewoon weer aan het werk gaat.

Karel vlucht weg in dagdromen en verzinsels, en ziet in alles verborgen boodschappen. Waarom verklaart iedereen hem voor gek als hij met zijn overleden zoon communiceert via het apparaat voor zijn slaapapneu? En is de krijttekening op de plek waar zijn zoon neerkwam niet het laatste restje dat van hem over is op aarde? Karel raakt steeds verder verwijderd van de werkelijkheid... en zijn omgeving.

Jaren van de Olifant is een boek dat de Vlaamse stripmaker Willy Linthout liever nooit had hoeven maken. Via de figuur Karel beschrijft hij de pijnlijke weg die hij zelf heeft afgelegd nadat zijn zoon zelfmoord pleegde. De auteur is vooral bekend van de absurd-humoristische strip over de komiek Urbanus, maar maakt met dit in potloodschetsen uitgevoerde verhaal een aangrijpend en persoonlijk document. En ondanks het zware onderwerp sijpelt af en toe toch het gevoel voor humor van deze stripmaker door.

Vragen:

- Wat vind je van de keuze om het verhaal in potloodtekeningen uit te voeren?
- Zoek een aantal voorbeelden (zowel in het verhaal als in de tekeningen) waarin Karels eenzaamheid op symbolische wijze wordt weergegeven.

